

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

(Οὔ ἡ μνήμη τῆς 1ης Νοεμβρίου)

Ἐποιήθη
ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος
ὑπὸ Ἀθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου,
Ὑμνογράφου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,
σεπτῆς ἐντολῆς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος
τοῦ Ἀγιωνύμου Ὄρους Ἄθω.

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
, βζ´ * 2007

Τῆ Ἰη΄ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου
Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐνδοξοῦ
Ὁσιομάρτυρος Κοσμά τοῦ πρῶτου

Εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερινὸν

Ἰσιῶμεν στίχ. Γ΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Χριστόψυχε ὄσιε Κοσμᾶ, ὄρους Ἄθω πρώτιστε,
Ὁρθοδοξίας τοῖς δόγμασιν, κατενετρύφησας, ὄθεν
τῶν Λατίνων, πλάνας διεξήλεγξας, αἰτούντων συμφωνίαν
τῆς πίστεως, ἣν κατεμόλυναν, καὶ μὴ σχόντες ἅ
ἐπήλπιζον, τῇ ἀγχόνῃ, ζῶντά σε παρέδωκαν.

ὕκ ἔστι προσθῆναι δυνατόν, τῶν Πατέρων δόγμασιν, ἣ
Ὁ ἀλλοιωῶσαι ἀλήθειαν, ἣν παρελάβομεν, ὄθεν
κακοδόξους, ὡς ἐχθροὺς ἡγούμεθα, τολμήσαντας τοιαῦτα
παράνομα, πίστιν προσβάλλοντα· διὸ δεῦτε,
λατινόφρονες, σφάξατέ με, ὁ Κοσμᾶς ἐβοήσεν.

ἰτῶνα τὸν ἄρραφον Χριστοῦ, πλάναις διερρήξατε, καὶ
Χυδολερῶς ἐθολώσατε, πίστιν ἀμόλυντον, ὁ Κοσμᾶς
ἐβόα, τὴν Αὐτοαλήθειαν, Χριστὸν ὑποβιβάσαντες,
ἄφρονες, δόγμα κυρώσαντες, Παρακλήτου ἐκπορεύσεως,
καὶ ἐκ τούτου, ὅπερ ἀσεβέστατον.

ενναίαις ἐνστάσεσι, Κοσμᾶ, τοῦ θυμοῦ ἐνέπλησας,
Γ τοὺς λατινόφρους οἵτινες, σὲ ἀπηγχόνισαν, ὡς
Χριστοῦ ἀρνίον, καὶ κριὸν ἐπίσημον, πατέρων θείου
ὄρους τοῦ Ἄθωνος, ἐξ ὧν ἀντίδωρον, υἱικὸν τοὺς
ὑμνοὺς πρόσδεξαι, καὶ ἀντίδος, ἡμῖν εὐλογίαν σου.

μοναστῶν, τῶν ἐνταῦθα διαφύλαξον.

Δόξα. **Ἦχος ὁ αὐτός.**

αἷς πατρικαῖς παραδόσεσιν ἐντεθραμμένος, τούτων
Τ ὑπέρμαχος καὶ ὁμολογητῆς ἐδείχθης, τοὺς
λατινόφρονας γενναιοφρόνως ἐλέγξας, παμμακάριστε
Κοσμᾶ. Ὅθεν διὰ τοῦ αἵματός σου τὴν ὁμολογίαν
ἐπεσφράγισας, καὶ τῷ Κυρίῳ νῦν εὐφραντικῶς
παριστάμενος, πρέσβευε ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β´. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

όσμος πανευπρεπῆς, τοῦ Ὄρους Ἄθω πάτερ, Κοσμᾶ
Κ λαμπρῶς ἐδείχθης, φίλην Ὀρθοδοξίαν, κηρύξας
λατινόφροσι.

στίχ.: Ὑπομένωνν ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε
μοι.

ῥας σου τὸν σταυρόν, Κοσμᾶ, ἐν Ὄρει Ἄθω, προθύμως
Α τῷ Κυρίῳ, ὀπίσω ἐπορεύθης, ὡς δῶρον δοῦς τὸ αἷμά
σου.

στίχ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,
καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

ὑπος περιφανῆς, ὁμολογίας ὤφθης, πλάνας
Τ λατινοφρόνων, Κοσμᾶ, τρανῶς ἐλέγξας, παρ' ὧν καὶ
ἀπηγχόνισαι.

Δόξα. **Τριαδικόν. Ὅμοιον.**

ίστιν τριαδικήν, ὀρθῶς ἀνακηρύξας, πρὸ τῶν Πκακοδοξούντων, Κοσμᾶς ὁ Πρῶτος βλέπει, Τριάδος δόξαν ἄφθιτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ σεπτῷ Ναῶ, Παρθένε, τοῦ Πρωτάτου, φιλοξενεῖς Ἐτὸ σκῆνος, Κοσμᾶ θεράποντός σου, καὶ Πρώτου Περιβόλου σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

πρῶτος Ὅρους τοῦ Ἄθω, ὃ Κοσμᾶ πάτερ, γέγονας, καὶ Πὸ μολογήσας τὴν πίστιν, πρῶτος ἠθλησας ἄριστα, ἐλέγξας λατινόφρονας στερόρῳς, διὸ ἐν τῇ ἀγχόνῃ ἐπαρθεῖς, στέφος εἴληφας τὸ ἄφθαρτον ἐκ Χριστοῦ, φαιδρύνας τὴν Ἐκκλησίαν. Δόξα τῷ σὲ τιμήσαντι Θεῷ, δόξα τῷ ἀγιάσαντι, καὶ Ὁρθοδόξων τὰς ψυχὰς, στηρίζαντι τοῖς ἄθλοις σου.

Θεοτοκίον.

οὔ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε, τὸ Ἑχαῖρε, Τσὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ·· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰσιῶμεν στίχ. η´ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α´. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

αίρει τὸ Ἅγιον Ὅρος, ἐν τῇ ἀθλήσει σου, Κοσμᾶ
Χ πνευματοφόρε, καὶ χριστόψυχε πάτερ·· ἐνταῦθα γὰρ
σταυρόν σου, ἄρας καλῶς, τύπος ἄριστος γέγονας, τῶν
μοναζόντων, ὧν Πρῶτος ἀναδειχθείς, τῇ στερόρῳ
ὁμολογία σου.

ῥοδοξίας τοῖς ρείθροις, πεπαιδευμένος, Κοσμᾶ,
Ο καὶ κακοδόξους πλάνας, τῶν Λατίνων ἐλέγξας,
ἐκήρυξας Πατέρων, πίστιν τρανῶς, μὴ συγχέων τὰ
ἄμικτα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπόμενος σιῖκῶς, ἧς περ τέκνον
ᾤφθης γνήσιον.

ὔτε τυράννου ἢ βία, οὔτε σφοδραὶ ἀπειλαί,
Ο ἐκλόνησαν ψυχὴν σου, τὴν θεόφλεκτον, Πάτερ·· διὸ
καὶ μυκτηρίσας τὴν δυτικὴν, ἀθεότητα εἴληφας, ᾧσπερ
βραβεῖον ἀγχόνην, δι' ἧς Χριστόν, τὸν ποθοῦμενον
ἐπέφθασας.

ῥηρισμένος τῇ πέτρᾳ, τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ,
Ε καὶ τῇ Ὁρθοδοξίᾳ, ὧ Κοσμᾶ θεοφόρε, οὐδόλως
ἐκλονήθης ταῖς ἀπειλαῖς, ψευδαδέλφων τῆς Δύσεως,
ἀλλὰ γενναίως ἐλέγξας πλάνην αὐτῶν, μάρτυς θεῖος
ᾤφθης αἵματος.

Ἔτερα. Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

ὔτε ᾧσπερ λύκοι νοητοί, ἦλθον εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος,
Ο οἱ λατινόφρονες, τότε τούτοις γέγονας,
κυματοθραύστης, Κοσμᾶ, διελέγξας τὰ ἄζυμα, καὶ
πουργατορίου, πρόσθεσιν κακόδοξον, ταῖς τῶν Πατέρων

φωναῖς, ἅμα τὸ πρωτεῖον τοῦ Πάπα· ὄθεν ἐμαρτύρησας ὦδε, αἵματι πιστώσας τὴν ἀξίαν σου.

Ἦτε Μιχαὴλ ὁ βασιλεύς, λατινίσας ἤλθεν εἰς Ὅρος, Ὁ ἐπαπειλῶν μονασταῖς, τότε σύ, μακάριε, πρωτοστατήσας καλῶς, ἔφησ ὅτι οὐκ ἔξεστι, δολῶσαι τὴν πίστιν, ἣν περ παρελάβομεν, ἐκ τῶν Πατέρων καλῶς. Ὅθεν τῇ ἀγχόνῃ ἐπήρθησ, τὴν ὁμολογίαν πληρώσας, αἵματι, Κοσμᾶ πανοσιώτατε.

Ἦτε νέφη πλάνης σκοτεινά, ἔμελλον καλύψαι τὸ Ὅρος, Ὁ Κοσμᾶ θεσπέσιε, τότε σὺ ἀνθέστηκας, καὶ ἀνεκκήρυξας, ἀληθείας τὰ δόγματα, πρὸ λατινοφρόνων, οἱ πολλὰ πεπλάνηνται, κακῶς πιστεύσαντες. Ὅθεν, ὡς πτηνὸν ἐπετάσθησ, διὰ τῆς ἀγχόνης, τρισμάκαρ, πρὸς τὸν παιδιόθεν σοι ποθούμενον.

αἶρει Ὅρος Ἄγιον, Κοσμᾶ, τῆς Πανυπεράγνου ὁ Χ κληρὸς, ὁ ὑπερτίμητος, πάντων δὲ ὑπέρτερον, χαίρει Πρωτάτου ναός, ὁ κατέχων τὸν τάφον σου, καὶ λειψάνων θήκην, ἅπερ ἀσπαζόμενοι, ἀγιαζόμεθα, καὶ μοναχικὰς ὑποσχέσεις, ἅς περ ἔδεδώκειμεν πάλαι, ἐπανακαινίζομεν τῇ μνήμῃ σου.

Δόξα. Ἦχος πλ.β´.

ῥθοδοξίας τοῖς δόγμασι καλῶς συντραφεῖς, Ὁ λατινικῆς κακοδοξίας τὰς πλάνας ἐξήλεγγξας· τὴν κοινωνίαν δὲ τῶν μηδισάντων μὴ δεξάμενος, ἐσφράγισας τὴν καλὴν ὁμολογίαν σου, διὰ τῆς πικρᾶς ἀγχόνης, Κοσμᾶ ὀσιώτατε Πρῶτε. Ὅθεν, τὸ σὸν μαρτύριον θαυμάζοντες, τὰ τίμιά σου λείψανα κατασπαζόμεθα, ἀπαρῦόμενοι τὴν ἐν αὐτοῖς ἀνεκφοίτητον Χάριν, ἰκετεύοντές σε, ὅπως πρεσβεύης ἐκτενῶς, σὺν τῇ Ἀχράντῳ Θεοτόκῳ τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τοῦ Ὅρους τοῦ ἡγιασμένου Ἄθω, καὶ τῶν πιστῶς ἐν ὕμνοις γεραιρόντων

σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

ίς μὴ μακαρίσει σε, Θεοτόκε Παρθένε; τίς μὴ
 Τάνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως
 ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ
 τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεῖς. Φύσει Θεὸς
 ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος, ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς,
 οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
 φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε,
 σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.
 (μγ' 9-14)

ἄδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ
 Τ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ
 ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει
 ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ
 δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι
 μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς ὃν
 ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι
 ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεός, καὶ
 μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι
 πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα,
 ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ
 μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ
 εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου
 ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω
 λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος

Τοραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9)

ἰκαίων ψυχὰὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν
 Δ βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ
 ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν
 πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν
 ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν
 ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλας
 εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ
 εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ
 ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας
 προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν
 ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ
 διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν,
 καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ
 πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ
 πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ
 ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
 ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23 & στ' 1-3)

ἰκαίοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς
 Δ αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο
 λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα
 τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ
 σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
 Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει
 τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα
 δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν
 ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα.

Ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἄγανακτῆσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυνατῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λίθην

Ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Τοῦ Ναοῦ. Ἦχος α΄.

Ἦρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ Ἐτῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ τὴν Κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον οὔσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον, ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῆ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διόπερ, πάντοθεν θεία δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἦν καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα, τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄.

ἵπρεπε τῷ Ὁρει τούτῳ τοῦ Ἄθωνος, τῇ τιμίᾳ κιβωτῷ Ἐ τῆς Ὁρθοδοξίας, τοιοῦτόν σε πλουτῆσαι Πρῶτον, καὶ ὁμολογητὴν τῆς ἀληθείας χριστοφώτιστον, Κοσμᾶ ἀγιώτατε. Ἐν γὰρ τῇ τῶν αἰρετικῶν ἐνταῦθα καταδρομῇ, πέτρα ἐδείχθη ἀκρόγωνος, ἐν ἣ τὰ κύματα τῶν παπικῶν κακοδοξιῶν κατεθραύσθησαν, καὶ ἡ Εὐαγγελικὴ διδασκαλία τρανῶς ὁμολογήθη. Ὅθεν, ὡς ἀμνὸς τιμιώτατος ἀπαγχονισθεὶς, προσήχθη τῷ Δεσπότῃ σου, ᾧ καὶ πρεσβεύοις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίστει γεραιρόντων σε.

Ἦχος β´.

ολλῆς γὰρ ὄντως δεῖ τῆς ἰσχύος, ὥστε βαστάσαι τὸ Π ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, φησὶν τὸ θεόφθογγον τοῦ Χρυσοστόμου στόμα. Τοῦτο καὶ σοὶ γενναιοφρόνως ἀπεδείχθη, Κοσμᾶ τοῦ Ὁρους Πρῶτε τιμιώτατε. Ταῖς τῶν λατινοφρόνων γὰρ ἀπειλαῖς μὴ ὑποκύψας, ὡς εὖοσμον θυμίαμα μαρτυρικῶς προσήχθη τῷ Δεσπότῃ, καταλιπὼν ἡμῖν τοῖς προσκυνοῦσι τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, ὡς κληρονομίαν πολυτίμητον, τὸν θησαυρὸν τῆς πατρῴας καὶ ἀμωμήτου Πίστεως.

Ἦχος γ´.

ρῶτος καὶ ἐν ἀξιώμασιν ἐδείχθη, πρῶτος καὶ τῇ Π ἀκριβεῖα τῆς Πίστεως, φρυκτωρὸς γενναιοψυχὸς ἐφάνης, πάτερ Κοσμᾶ. Πρῶτος δὲ καὶ τὴν ψυχὴν σου θεὶς διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἐν πρώτοις ὕμνοις ἀνυμνῇ, ἐν τῷ πανσέπτῳ τοῦ Πρωτάτου ναῶ, τῆς Θεοτόκου τῷ πανιέρῳ οἴκῳ. Διὸ πρέσβευε καὶ ἡμᾶς ἐν τῇ σωτηριώδει ἀληθείᾳ πρωτεύειν, ἵνα κληρονομήσωμεν σὺν σοὶ τὴν ἀσάλευτον πατρίδα.

Ἦχος δ´.

ὄν πολυτίμητον μαργαρίτην τῆς Πίστεως, διαφυλάξας
 τὴν ζηλοτύπως, πάτερ Κοσμᾶ, οὐκ ἀπηρνήσω ἐν δειλίᾳ τὸ
 πατρῶον σέβας, ἀλλ' ὡς θεόπνους τοὺς λατινόφρονας
 ἐλέγξας, ἐπήρθης ὑπ' αὐτῶν τῇ προξενησάσῃ σε τὴν
 δόξαν ἀγχόνῃ. Παρ' ἡμῶν δὲ ἀνυμνούμενος καθηκόντως,
 ἀντίδος ὡς φιλότεκνος πατήρ, τὴν θείαν Χάριν τοῖς
 τέκνοις σου, δεόμεθα.

Δόξα. **Ἦχος πλ.α'.**

ὁ ἄγγελάρχης τοῦ Κλήρου τῆς Θεοτόκου, καὶ
 ὁ κεκοσμημένος ταῖς μοναχικαῖς ἀρεταῖς, τὸν φιλόθεον
 βίον σου ἐπεσφράγισας, διὰ τῆς γενναιοψύχου
 ὁμολογίας καὶ τῆς ἀγχόνης, ὀσιώτατε πάτερ Κοσμᾶ.
 Ὅθεν, πετασθεῖς ἐπὶ πτερύγων τῆς τοῦ Δεσπότου
 ἀγάπης, καὶ κατοικῶν ἐν ταῖς πεποθημέναις αὐλαῖς
 Αὐτοῦ, πρέσβευε καὶ ἡμᾶς ἄσπιλον τηρῆσαι τὴν
 Ὁρθοδοξίαν, καὶ κληρονομῆσαι τὸ ἐπουράνιον Ὅρος,
 ἔνθα νῦν σὺ στεφανωθεῖς ἐπαξίως κατώκησας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

ἀκαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε,
 Μοὶ πιστοὶ κατὰ χρέος· τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ
 τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ
 καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον

Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ.α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

αἱροῖς, τοῦ Ἄθω Πρῶτε Κοσμᾶ, ὁ συμμορφώσας τὴν
 Χζωὴν σου τοῖς δόγμασι, καὶ ἔργῳ ἐναποδείξας, τὴν
 σταθερὰν ἐμμονήν, τῇ πατρῶα πίστει, ἣ ἐντέθραψαι·
 γενναίως γὰρ ἤλεγξας, τὴν λατίνων κακόνοιαν, καὶ
 βασιλέως, τὴν κακόδοξον πρόσκλισιν· ὅθεν εἴληφας,

θάνατον δοξοφόρητον, ἀγγχόνη, μακάριε. Διὸ τὴν θεϊάν σου μνήμην, περιχαρῶς ἑορτάζοντες, αἰτούμεθα δοῦναι, ταῖς ἀγίαις σου πρεσβείαις, χάριν οὐράνιον.

στίχ.: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

αἱροίς, ὀσιομάρτυς Κοσμᾶ, ὁ θεὸς ψυχὴν σου μὴ Χ φεισάμενος θάνατον, ἐνώπιον γὰρ ἀνθρώπων, πεπλανημένων καλῶς, τὴν ὁμολογίαν θεϊᾶς Πίστεως, ποιήσας ἐν Πνεύματι, κακοδόξους ἐξήλεγξας, προσθήκας πάσας, τοῖς πατρώοις διδάγμασι, μὴ δεξάμενος, μαρτυρίου μετέσχηκας· τύπος ὀφθεις μονάζουσι, τοῖς σοὶ συμφωνήσασι, καὶ μετ' αὐτῶν τὸ βραβεῖον, λαβὼν χειρὶ τοῦ Κυρίου σου. Ἦ πρέσβευε, Πάτερ, τὸ τοῦ Ἄθω Ὅρος τοῦτο, ἀεὶ φυλάττεσθαι.

στίχ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

αἱροίς, δεδοξασμένε Κοσμᾶ, χαρὰ καὶ δόξα οὗ Χ ἐπρώτευσας Ἄθωνος, ἐν ὥραις γὰρ ταῖς κρισίμοις, τοὺς ἐπελθόντας ἐχθρούς, ἐν τῷ Ὅρει πρῶτος σὺ ἐξήλεγξας, προκρίνας τὸν θάνατον, ἢ αἰρέσεως δόγμασι, καθυπαχθῆναι, ὡς ψευδάδελφοὶ ἔλεγον· ὁθεν εἴληφας, δι' ἀγγχόνης τὸν στέφανον. Πρέσβευε οὖν δεόμεθα, τρισμάκαρ φιλότεκνε, ὑπὲρ τῶν νῦν ἀσκουμένων, Ἄθωνιτῶν τῷ Δεσπότῃ σου, δοθῆναι πλουσίως, Παρακλήτου θεϊάν χάριν, καὶ ζῆλον πίστεως.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ Πλακέως Μονῇ τὸ πρῶτον ἐξασκήσας, δι' ἀρετῆς Ἐτελειότητα εἶτα ἤχθης εἰς Καρυάς, ἐπὶ τὴν τοῦ Πρώτου ὑψηλὴν διακονίαν, πανοσιώτατε πάτερ Κοσμᾶ. Ὅτε δὲ ἡ τῶν λατινοφρόνων δαιμονόπλεκτος λαῖλαψ, ἐπέδραμεν ὡς παμφάγος ἀκρίς κατὰ τοῦ Ἄθω, τότε

γενναιοφρόνως ἐκήρυξας τὴν σῶζουσαν ἀλήθειαν, ὡς εἰς ὧτα βουουσῶν ἀσπίδων. Διὸ βαρβαρικῶς θανατωθεὶς διὰ τῆς ἀγχόνης, ἐφεῦρες ὄν ἰσοβίως ἐθήρευες Ἰησοῦν, ἧ μὴ παύση, πάτερ, δεόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

εὔσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα Ν δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτῆμεθα. Μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, τῶν σοι πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ρῶτος Ὅρους τοῦ Ἄθω, ὦ Κοσμᾶ πάτερ, γέγονας, καὶ Π ὁμολογήσας τὴν πίστιν, πρῶτος ἠθλησας ἄριστα, ἐλέγξας λατινόφρονας στερόδως· διὸ ἐν τῇ ἀγχόνῃ ἐπαρθεὶς, στέφος εἴληφας τὸ ἀφθαρτον ἐκ Χριστοῦ, φαιδρύνας τὴν Ἐκκλησίαν. Δόξα τῷ σὲ τιμήσαντι Θεῷ, δόξα τῷ ἀγιάσαντι, καὶ Ὁρθοδόξων τὰς ψυχὰς, στηρίζαντι τοῖς ἄθλοις σου.

Θεοτοκίον.

οὔ Γαβριὴλ φθειγξαμένου σοι, Παρθένε, τὸ 'Χαῖρε', Τ σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικῆσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ

σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

ύξήσας μυστικῶς, τῆς ψυχῆς σου τὸν ζῆλον,
Α ἐδείχθης, ὦ Κοσμᾶ, ὡς πολύφορος ναῦς τις, διὸ καὶ
οὐκ ἔπτηξας, ἀπειλὰς τῶν ζητούντων σε, πίστιν
ἄσπιλον, διὰ τὸ ζῆν ἀθετῆσαι, καὶ προέκρινας, διὰ
Χριστοῦ τὴν ἀγάπην, ἀγχόνης τὸν θάνατον.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον ὁμοιον.**

οὔ κήπου σου, Ἀγνή, εὐωδέστατον ῥόδον, ἐφάνη ὁ
Τ Κοσμᾶς, ὁ ἐν πᾶσι πρωτεύσας· τηρήσας γὰρ
ἀκρίβειαν, ἐν τοῖς ὅροις τῆς πίστεως, λατινίσαντας,
διὰ κουφότητα γνώμης, γενναιότητι, καὶ παρῶρησίᾳ
ἐλέγξας, δεινῶς τεθανάτωται.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

ῆς συνειδήσεως, γλυκὺ μαρτύριον, μάρτυς τοῦ
Τ αἵματος, Κοσμᾶ, γενόμενος, λαμπρῶς ἐπλήρωσας
τηρῶν, τὴν πίστιν Ὁρθοδοξίας. Ὅτε γὰρ ἐπέδραμον, εἰς
τὸ Ὅρος τὸ Ἅγιον, οἱ ὁμονοήσαντες, τῷ τῆς Ἰώμης
κακόφρονι, ἐξήλεγξας αὐτῶν τὴν ἀλογίαν· διὸ ἀγχόνῃ
παραδέδοσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὁμοιον.**

τῆς ἀγάπης σου, Παρθένε Δέσποινα, ἣν δείκνυς
ὦ πάντοτε, πρὸς τοὺς μονάζοντας, ἐν τῷ δοθέντι σοι
ποτέ, ὡς κλήρῳ ιδιάζοντι, Ὅρει τῷ τοῦ Ἄθωνος, ἐξ
Υἱοῦ γλυκυτάτου σου· ὅθεν οἱ φιλέρημοι, εὐελπίζοντες
τρέχουσιν, εἰς σκέπην σου ὡς ἄλλα νοσσία, τυχεῖν
πρεσβείας φιλοτέκνου σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ.δ´. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

ῥειδόμενος πίστει τῇ ἀληθεῖ, καινοτόμους
Ἐ κατέκρινας κραταιῶς, οἱ Ὅρος κατέλαβον, ὥσπερ
θῆρες ἀνήμεροι, καὶ ὀπίσω ἐλκύσαι, τῇ βίᾳ
εἰργάσαντο, μοναστὰς ὁσίους, τῆς πλάνης οἱ ἄθλιοι.
Ὅθεν σε εὐρόντες, ὡς ἀσάλευτον τεῖχος, Κοσμᾶ,
ἀπηγχόνισαν, καὶ ταφῆς οὐκ ἠξίωσαν, τῶν τιμῶν
ὑπεράξιον, ἀλλ' ὁ τοῦ Πρωτάτου ναός, θεῖον σκῆνός
σου, Πάτερ, ἐξένισεν. ὃ ἐκ γῆς ἀνελόντες, πιστῶς
ἀσπαζόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὁμοιον.**

ὁ πανάγιον ὄρος τοῦ Ἰησοῦ, Ὅρος Ἄθω ἐζήτησας παρ'
Τ Αὐτοῦ, ποιῆσαι περίβολον, μοναζόντων περίδοξον,
οἷς ὑπέσχου γενέσθαι, τροφὸς καὶ ἰάτραινα,
προστασία, σκέπη, μεσίτρια Ἀχραντε. Ὅθεν πανταχόθεν,
μυριάδες πατέρων, ἐνταῦθα συνήχθησαν, καὶ ἰδρωτὰς
ἐξέχεον, μεθ' αἱμάτων ἀσκήσεως, ἐν οἷς καὶ ὁ Κοσμᾶς
ὁ σεπτός, οὗ τοὺς ἄθλους καὶ τὴν ἀνακόμισιν,
ἐορτάζοντες ὕμνοις, σέ, Μῆτερ, δοξάζομεν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α´ ἀντίφωνον τοῦ δ´ ἤχου. Ἐκ νεότητός
μου.

Προκείμενον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ
ὁσίου αὐτοῦ.

στίχ.: Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Εὐαγγέλιον, τὸ Ὅσιακὸν τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ὁσίου Σάββα.

Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ.β΄.

στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

“σπερ ἐδόξασας τὴν παναγίαν Τριάδα ἐπὶ τῆς γῆς, τῇ
Ω σεπιτῇ σου ὁμολογία, παμμακάριστε Κοσμᾶ, οὕτως
ἀξίως καὶ ἐστέφθης ἐν οὐρανοῖς παρ’ Αὐτῆς, καὶ παρ’
ἡμῶν δέχη τοὺς ὕμνους τούτους, σήμερον λαμπρῶς
ἐορταζόμενος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Πρῶτον ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

«Δέησις ἐστὶν ὀγδόη τῇ Παρθένῳ, Ἰωσήφ».

Ποίημα ὀσίου Ἰωσήφ ὑμνογράφου.

ῥματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε,
Α Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ, Θεῷ ἀναμέλποντα. (δίς)

Τροπάρια.

εδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, δεδοξασμένη Ἄγνη,
Δ ἢ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη χρηματίσασα· διὸ μελλούσης
δόξης με, κοινωνὸν σαῖς πρεσβείαις, δόξαζοντά σε
ἀνάδειξον, ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

ύλογημένος ὁ καρπός, Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου,
Ε δι’ οὔ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν,

εύλογημένη Πάναγνε, άνερμήνευτον θαῦμα, άκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

· τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σε, Κύριε, πληθὺς ἐκάστοτε, Ἡ τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, άμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

ἐ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἄχραντε, τὸ πῦρ τὸ Σ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς γεέννης ρῦσαί με, καὶ τῆς άποκειμένης μοι, διὰ πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον, σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Ὁ α΄ κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ άκροστοιχίς·
«Κοσμᾶν τὸν Πρῶτον άνυμνῶ, τοῦ Ὁρους
Ἄθω. Α (θανάσιος)».

Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

οσμᾶν τὸν Πρῶτον ἐν ῶδαῖς ὑμνήσωμεν, ὁμολογήσαντα, Κ τῆς Ὁρθοδοξίας, σώζουσαν ἀλήθειαν, καὶ πλάνην άπελέγξαντα, παπικῆς αὐθαδείας, ἡμῖν δὲ τύπον γενόμενον, πίστεως πατρώας ὡς ἄριστα.

· θεῖος ἔρωσ ἐκ παιδός σε ἔφερεν, ἐπὶ τὸ Ὁρος, Ο Κοσμᾶ, ἐνθα τῆ ἄσκήσει, ἀρεταῖς ἐξέλαμψας, καὶ πόθον προστιθέμενος, εἰς τὸν πόθον ὃν εἶχες, τοῦ Τησοῦ θρόνος γέγονας, στίλβων τῆς ψυχῆς καθαρότητι.

τήσας τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς σου, Ὁσιε, άνεπιστρόφω Σ νοῖ, ἐπὶ τὸν Δεσπότην, πάντων κατεφρόνησας, καθάπερ ἄλλος ἔμπορος, ὁ εὐρὼν μαργαρίτην, τὸν τῆς ζωῆς πολυτίμητον, εἰς τὸ τοῦ Πλακέως μονύδριον.

Θεοτοκίον.

ἦτηρ ὑπάρχεις γλυκυτάτη, Ἄχραντε, Ἄθωνιτῶν Μ μοναστῶν, ὡσπερ θεῖω Πέτρῳ, ὑφηγήσω ἄψευστα· διὸ

τῆ ὑποσχέσει σου, καὶ Κοσμᾶς ὁ θεόφρων, εὐελπιστῶν ὡσπερ ἔλαφος, εἰς τὸν σὸν Περίβολον ἔδραμεν.

Ἔτερος, οὗ ἡ ἀκροστοιχίς·

**«Κοσμᾶ θεῖε, πέφυκας, Ὁρθοδοξίας κόσμος.
Α(θανάσιος)».**

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

οσμᾶ, Ἄθω κόσμημα, καὶ μοναστῶν Πρῶτε ἄριστε, τὴν Κ μνήμην σου σήμερον, πανηγυρίζοντες, γενναιότητα, καὶ θάρρος τῆς ψυχῆς σου, θαυμάζοντες θήκην σου, λειψάνων σέβομεν.

ῥθόδοξον ἔχων σου, δόγμα καὶ βίον πανάριστε, ἐν Ὁ Ἄθωνι ἔλαμψας, Πρῶτος τοῦ Ὁρους δειχθείς, καὶ ἐσφράγισας, Κοσμᾶ, τῷ αἵματί σου, τὴν πάντιμον ἄσκησιν, ἐν γήρει πίονι.

ταυρὸν τοῦ Δεσπότου σου, οὐ μόνον λόγοις ἐτίμησας, Σ καὶ ἔφερες στήθει σου, Κοσμᾶ μακάριε, ἀλλὰ ἔδειξας, ἀθλήσει σου ἀγία, πῶς τοῦτον ἠγάπησας, καὶ δι' ὃν τέθνηκας.

Θεοτοκίον.

ονάζοντες σήμερον, ἐν τῷ ναῷ σου συνήχθημεν, Ἄγνη Μ Πρωταΐτισσα, τιμῆσαι ἄθλησιν, τέκνου θείου σου, Κοσμᾶ τοῦ Ὁρους Πρώτου, ὃς ἔργοις ἐδόξασε, Υἱόν σου φίλτατον.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

ύρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Ὁ δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῆ σῆ, τῶν ἐφειτῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε

Φιλάνθρωπε. (δίς)

Τροπάρια

ἔρᾶς πολιτείας, ἀποπεσών, Ἄχραντε, παρασυνεβλήθην
 Ἰ τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὄλος γεγένημαι· ἡ
 τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως, ῥῦσαι καὶ
 σῶσόν με.

τεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν δάκρυον, καὶ
 Σ διηνεκῆ μοι παράσχου, Κόρη, κατάνυξιν, ὅπως
 πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας
 μου, Θεοχαρίτῳτε.

ἴπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ πνεύματα, δῆμος
 Ε Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καὶ Μαρτύρων σου, σὺν τῇ
 τεκούσῃ σε, ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτιῖρμον, τῷ λαῷ σου
 δώρησαι, παισμάτων ἄφεσιν.

συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθῆς, Ἄχραντε, νῦν
 Σ καταξιῶσαι δυσώπει, τὸν εὐσυμπάθητον, τρόπους
 ἀσπλάγχνους γάρ, ἀσυμπαθῶς κεκτημένον, μετανοίας
 τρόποις με, νῦν ἀνακάλεσαι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

ἴναξ, οἴμοι! τῇ πλάνῃ, καθυπαχθεῖς, Ὅσιε, σὺν τῷ
 Α Πατριάρχῃ τῷ Βέκκῳ, παρεβιάζοντο, τοῦ κοινωνῆσαί
 σε, λατινικαῖς δοξασίαις, αἷς πίστιν Ὁρθόδοξον,
 οὔτοι ἐμόλυναν.

οὖν ἐχέφρονα ἔχων, τοὺς παπιστὰς ἠλεγξας, ὅτι τῷ
 Ν Συμβόλῳ προσθήκην, κακῶς προσέθεντο, περὶ τοῦ
 Πνεύματος, δι' ἧς ὁ Λόγος μειοῦται, παρὰ τὴν
 παράδοσιν, ἣν ἐδιδάχθημεν.

ἴζυμίταις οὐκ ἔστιν, κοινωνικὴ ἔνωσις, ἔφης, ὦ
 Α Κοσμᾶ, Ὁρθόδοξοις, ὅτι ὁ Κύριος, ἄρτον ἐβάστασεν,

έν ταῖς χερσὶν ταῖς ἀχράντοις, δι' οὗ Δεῖπνον ἔφαγε,
πρὸ παραδόσεως.

Θεοτοκίον.

ετρωμένοι τῷ πόθῳ, τοῦ Ἰησοῦ, Πάναγνε, δράμουσιν
Τεῖς Ἅγιον Ὅρος, οἱ κεκλημένοι σοι, ὅπως ἐπάρωσιν,
σταυρὸν ἐπ' ὤμοις καὶ ζῶσιν, κατὰ τὰ θεσπίσματα,
ἀγίου Σχήματος.

Ἴτερος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

ἄντέστης γενναίως τοῖς αἰτοῦσιν, Κοσμᾶ, ἵνα
Α τούτοις κοινωνός, λατινικῆς αἱρέσεως, γένη καὶ τὴν
παράδοσιν, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἀρνήση
ψυχοσωτήριον.

εὐὸν προτιμήσας ἢ ἀνθρώπους, ἐβάστασας, Πάτερ,
Θ ἀκλινῶς, ὁμολογίαν πίστεως, διὸ βασάνους ἤνεγκας,
έν τέλει δὲ καὶ θάνατον, ζωῆς ὑπέστης τὸν πρόξενον.

ἄλλει, Κοσμᾶ, τῷ στόματί σου, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
Ε θεοῦ, διὸ ἐθεολόγησας, μυστήρια τῆς πίστεως,
δοκησισόφων αἵρεσιν, ἐλέγξας ὡς ἀνθρωπόλεθρον.

Θεοτοκίον.

ἄλέωσαι, Μῆτερ, τὸν Δεσπότην, πρεσβεύουσα τούτῳ
Ι ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ὅσοι Ὅρει σου, τοῦ Ἄθωνος
κατώκησαν, καὶ τὸν γλυκὺν Παράδεισον, δὸς δῶρον
τούτοις ὑπέριμον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

εκοσμημένος ἀρεταῖς θεοφόρε, Κοσμᾶ, ἐδείχθης Ὅρους
Κ Ἄθω ὁ Πρῶτος, καὶ ὅτε λατινόφρονες ἐπέδραμον

δεινῶς, πίστιν τὴν Ὁρθόδοξον, ὠμολόγησας τούτοις, ὄθεν καὶ τὸν θάνατον, δι' ἀγχόνης ἐδέξω, μετὰ βασάνους, πάτερ, ἰκανάς· διὸ τιμῶμεν, τὴν μνήμην σου σήμερον.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον ὁμοιον.**

εἰράς σου ὑψωσον ἁγίας, Παρθένε, καὶ καθικέτευε Ἡ Τριάδα ἁγίαν, ὑπὲρ τοῦ Ὁρους Ἄθωνος, τοῦ κλήρου τοῦ σοῦ, ὅπως ἀπαράτρωτος, ἐς αἰεὶ διαμένη, ἐκ τῶν προσβολῶν ἐχθροῦ, καὶ φωτίζει τὸν κόσμον, τῇ ἐν αὐτῷ πληθύϊ μοναστῶν, οὗς διατήρει, ἐν πᾶσιν ἀγνεύοντας.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὑ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός Σ μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοῦμ σοὶ κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε. (δῖς)

Τροπάρια

ὁ πονηρόν, ἁμαρτιῶν μου χειρόγραφον, θεία λόγχη, Ἡ Πάναγνε, διάρρηξον, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευράν, τοῦ ἐνανθρωπήσαι, ἐκ σοῦ, Παρθένε, θελήσαντος, καὶ βίβλω με γραφῆναι, σωζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ μακρυνόμενον.

ἵνα φωναῖς, χαριστηρίοις δοξάζω σε, ἵνα θείῃ, πόθῳ Ἡ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ σου τοκετῷ, πάντας μικρυνθέντας, Πανάμωμε, μεγαλύνασαν, μεγάλως ἁμαρτόντα, καὶ δεινῶς συμπτωθέντα, συγχωρήσεως, Κόρη, ἀξίωσον.

ὁμοι ἐν σοί, κεκαινοτόμηται φύσεως, ὑπὲρ φύσιν, Ἡ Λόγον γὰρ ἐκύησας· διὸ σε πίστει ἐκδυσωπῶ· τὸν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἀνθρωπίνην, Πανάμωμε, πολλὰ

ἡμαρτηκότα, καὶ Θεοῦ μακρυνθέντα, ἐπιστρέψαντα σῶσον
πρεσβεΐαις σου.

‘ δυσμενής, τῆς ἀμαρτίας τοῖς βέλεσι, τὴν ψυχὴν
Ο μου, ὄλην ἐτραυμάτισε, καὶ κατεμόλυνεν ἡδοναῖς,
τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ τῆς ὁδοῦ ἀπεπλάνησε, Παρθένε,
τῆς εὐθείας· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· ἐπιστρέφοντα δέξαι
καὶ σῶσόν με.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος καὶ εἶρμος ὁ αὐτός.

‘ ἱερός πέφυκεν, Ἄθως προπύργιον, Ὁρθοδόξου
Ο πίστεως καὶ πράξεων· ὅθεν κάγῳ οὕτω χρεωστῶ,
φαίνεσθαι καὶ εἶναι, κατὰ τὴν κλησιν ὁ πρῶτιστος,
ὅστις συμβάλλει πρᾶξιν, θεΐαις διδασκαλίαις, ὁ
Κοσμᾶς λατινόφροσιν ἔλεγεν.

Ἦν ὁ καιρὸς ἔφθασεν, ὁμολογίας μου, ἵνα πίστιν τὴν
Ν πατροπαράδοτον, τοῖς παπισταῖς ὑπερασπισθῶ, ὁ
Κοσμᾶς ὁ Πρῶτος, ἐν ἑαυτῷ ἐλογίζετο· διὸ ὥσπερ τις
λέων, πῦρ πνέων ἐφώνει· ‘ζῆν προκρίνω τὸν τίμιον
θάνατον’.

πάντων πιστῶν πέφυκε, τῶν εἰς τὸν Κύριον,
Π βαπτισθέντων κεφαλὴ ὡς γέγραπται, Οὔτος Αὐτός, Οὔ
οἶκός ἐσμεν, καὶ οὐχὶ ὁ πάπας, ὥσπερ ὑμεῖς λέγετε·
διὸ τὴν γνώμην ταύτην, ἀποβάλλετε τάχος, ὁ Κοσμᾶς
ἀζυμίταις ἐκράυγαζεν.

Θεοτοκίον.

‘ ὕσαι δεινῶν, Δέσποινα, Ὅρος τὸ Ἅγιον, καὶ εὐλόγει
Ρ τὴν κληρονομίαν σου, τὴν ἐν αὐτῷ, ἄσκησιν σκληράν,
διεξερχομένην, καὶ καθ’ ἐκάστην παλαίουσαν, πρὸς
κύνας ἀοράτους, καὶ ἐχθροὺς ψυχοφθόρους, οἷς ἡ
κλησίς σου πέφυκε θάνατος.

Ἔτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἔλαμψεν ὁ βίος σου ὡσπερ φῶς, ἐν συμμονασταῖς σου
 Ἐ τοῦ Ἄθωνος, ὅθεν ὡς Πρῶτος, καθηγήσω, ὦ Κοσμᾶ,
 τούτων καὶ διηκόνησας, ἐν χριστοειδεῖ ταπεινότητι.

λήρης εὐσεβείας θεοφιλοῦς, δόγματα ἐτήρησας
 Π πίστεως· διὸ καὶ ὅτε, οἱ ψευδάδελφοι, Κοσμᾶ,
 ἀθέτησιν ἠτήσαντο, τούτων προετίμησας θάνατον.

Ἦνωσις γενήσεται ἀληθῆς, ὅταν τὰ καινόδοξα ῥήματα,
 Ἐ ἀπαρνηθῆτε, καὶ Πατέρων ταῖς φωναῖς, λατῖνοι,
 συμφωνήσητε, ἔκραζε Κοσμᾶς ὁ μακάριος.

Θεοτοκίον.

ὦτισον τὰ σκότη μου τῆς ψυχῆς, ἢ τὸ Φῶς τοῦ κόσμου
 Φ κυήσασα, Ἄγνη Παρθένε, ὅπως ἴδω καθαῶς, τὰ πάθη,
 οἷς συμφύρομαι, καὶ Χριστοῦ αἰτήσωμαι ἔλεος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ
 Ἰ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν
 δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν
 ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι. (δίς)

Τροπάρια

ενεαὶ γενεῶν σε, τὴν ἀειμακάριστον νῦν
 Γ μακαρίζουσιν, οὐρανῶν Δυνάμεις, ὡς τὰ κάτω τοῖς
 ἄνω συνάψασαν, εὐφημοῦσι μόνην, ἐν γυναιξὶν
 εὐλογημένην, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις.

ιαμένειν με σῶον, μὴ περιτρεπόμενον στάσεως
 Δ κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα
 πράττοντα, ἐνδυνάμωσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον,
 τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ῥυσάμενον.

· τὸ αἶμά σου, Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσαν ἐλέους
Ο ἄβυσσον, ἐν Σταυρῷ κενώσας, τῶν παθῶν μου τὴν
ἄβυσσον ξήρανον, καὶ ἐν κατανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ
εὐαρεστηῆσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξιῶσον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

·ς κατάκαρπον δένδρον, θείου Περιβόλου Ἀγνῆς
Ω Θεομήτορος, ὠφθης, Πάτερ, ὄντως, καὶ τῆς χάριτος
πλήρης τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καταλλήλως, ἐπιδρομεῦσιν
ἀπεκρίνου, ἀλλ' εἰς μάτην, Κοσμᾶ, ἐκοπίασας.

ίς ἡ χρεία προσθεῖναι, νέας δοξασίας θολούσας
Τ ἀλήθειαν, ἣν Χριστὸς ὡς πλοῦτον, καὶ Πατέρες
παρέδωκαν ἅγιοι, πάση Ἐκκλησίᾳ, εἶπατε, Δύσεως οἱ
φίλοι, ὁ Κοσμᾶς ἀζυμίταις ἠρώτησεν.

ὕκ ἰῶτα τολμῶμεν, καὶ κεραίαν ἀλλάξαι εἰς τὰ τῆς
Ο πίστεως, ἣν ἡ Ἐκκλησία, ἀσφαλῆ ὡς ὁδὸν
καθυπέδειξε, τοῖς ἐν ταπεινώσει, τέκνοις Αὐτῆς
πορευομένοις· ὄρους, φίλοι, κακῶς ὑπερέβητε.

Θεοτοκίον.

οεράν ἐργασίαν, χάρισαι εὐχῆς Ἰησοῦ, Παναμώμητε,
Ν καὶ συντόνῳ νήψει, τὴν ψυχὴν μου ἐνίσχυσον
πίπτουσιν, εἰς ἐνασχολήσεις, ματαίων κόσμου
μελημάτων, χωριζόντων Χριστοῦ τὴν καρδίαν μου.

Ἔτερος. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

·πέμεινας, Ὅσιε, τοὺς πειρασμοὺς ἀσκήσεως, καὶ
Υ μεμεστωμένος ὡσπερ στάχυς, τῇ θημωνίᾳ Ἁγίων
ἠθροισαι, δι' ὁμολογίας, ᾧ Κοσμᾶ, ἦν πρὸς
λατινόφρονας, φαιδροψύχως ἐποίησας.

ἄν θάνατον ἀδικον, ὑποίσω, ᾧ παράνομοι, ἔξω
Κ περιβόλου Ἐκκλησίας, οὐ μὴ ἐξέλθω, ἀλλὰ φανήσομαι,
τῶν ὀρθῶν δογμάτων τηρητῆς, καὶ πατέρων ἰχνεσιν,

βαδιῶ μετὰ γνώσεως.

Ἐγγέλων τὰ τάγματα, ἐνίσχυσάν σε Ὅσιε, ἐν τῇ πρὸς Α ἔχθροῦς ὁμολογίᾳ, καὶ σοὶ τὸ στέφος, Χριστοῦ ἐπέθεντο, ὅτι τούτου δοῦλος ἀληθῆς, ὠφθης παναοίδιμε, καὶ τὸν Ἄθω ἐκόσμησας.

Θεοτοκίον.

τερέωσον, Δέσποινα, ἰγνύας κλονουμένας μου, ἐκ τῶν Σ πειρασμῶν τοῦ ἀντιπάλου, ἐνδυναμοῦσα ἀδιαλείπτω εὐχῇ, καὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ Ἰησοῦ, Οὗ τὸ βέλος ἔτρωσε, τὴν ἀθλίαν καρδίαν μου.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ἄλασθητί μοι, Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, Ἰ καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. (δίς)

Τροπάρια

Ἄλέηται διὰ σοῦ, ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Η ἐλεήμονα γάρ, ἐκύησας Κύριον, ἐλεῆμον Πάναγνε· ὄθεν δυσωπῶ σε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

ῶν Ἀσωμάτων, Χριστέ, τὰ τάγματα δυσωποῦσί σε, Τ Μαρτύρων τε Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, διὰ τῆς τεκούσης σε, τὸν λαόν σου σῶζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ἄγεώργητος γῆ, τὸν γεωργὸν ἠ κυήσασα, καὶ πάντων Η δημιουργόν, τὴν ὑλομανήσασαν, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, δεῖξον καρποφόρον, διὰ θείας ἐπιγνώσεως.

αρέβην τὰς ἐντολάς, τὰς πρὸς Θεὸν ὀδηγούσας με,
Π καὶ θέλων τοῖς πονηροῖς, δεδούλωμαι πάθεσι· διὸ
ἰκετεύω σε, τῆς αὐτῶν με ῥῦσαι, δεσποτείας,
Ἄειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἰδούλωτον τὴν ψυχὴν, καὶ τῆς ψυχῆς, Κοσμᾶ,
Ἄ φρόνημα, τηρήσας τῶν ἀσεβῶν, ἀπειλαῖς οὐκ ἔκλινας,
ἀλλὰ στύλος γέγονας, τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ πιστοῦς
ἐχαροποίησας.

εάζοντα καὶ σαθρά, δόγματα οὐ παραδέχομαι, ἡμεῖς
Ν γὰρ τῶν πρὸ ἡμῶν, Πατέρων ἀνώτεροι, οὐκ ἐσμὲν
λογίζομαι, ὁ Κοσμᾶς ἐφώνησε, πρὸς τοὺς ἀζυμίτας, καὶ
τὴν πλάνην τούτων ἤλεγξεν.

Ἰπέμεινας καρτερῶς, πολλὰς βασάνους, μακάριε, ἀλλ'
Υ ὡσπερ βασιλική, δρῦς οὐκ ἐδειλίασας, καὶ ἀτρόμως
ἔδραμες, ὡς εἰς γάμους Πάτερ, πρὸς ἀγχόνην τὴν σὲ
ἄρασαν.

Θεοτοκίον.

ακάριοι ἀληθῶς, οἱ κεκτημένοι προστάτιν σε,
Μ μακάριοι ἀληθῶς, οἱ σὲ μεγαλύνοντες, ἀλλὰ
τρισμακάριοι, οἱ ἐν Ὁρει τούτῳ, ἐνασκοῦμενοι,
Πανάχραντε.

Ἴτερος. Τὴν θεῖαν ταύτην.

ὕδεν χωρίσει Κυρίου με, Κοσμᾶς ὁ θεῖος Πρῶτος
Ο ἐβόησε, γνῶτε, ψευδάδελφοι· διὸ ἐρρέσθω ἡ αἵρεσις,
οὐδὲν ἐμοὶ καὶ ταύτη, κοινὸν εὕρσκεται.

Ἰοαῖς δακρύων κατέβρεξας, Κοσμᾶ, τὰς παρειὰς τὰς
Ρ ἀγίας σου, ἐν τῇ ἀσκήσει σου, καὶ νῦν τιμῶ σου

αἷματι, τοῦ βίου τοῦ σεπτοῦ σου, βίβλον ἐσφράγισας.

εοῦ γινέσθω τὸ θέλημα, ὡς τοῦτο ταῖς Γραφαῖς
Θ παραδέδοται, καὶ ἐσχολιάσται, ὑπὸ Πατέρων ὡς
ἄριστα, Κοσμᾶς ἐπιδρομεῦσι, μεγάλως ἔφασκε.

Θεοτοκίον.

ὔς προσεκάλεσας, Δέσποινα, μονάσαι εἰς τὸν Κῆπον
Ο τὸν ἅγιον, θέας ἀξίωσον, εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον,
Υἱοῦ σου γλυκυτάτου, ὡς ἐβεβαίωσας.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ.δ´. Τῆ ὑπερμάχῳ.

ῥθοδοξία συντραφεῖς ἀπὸ νεότητος, Πρῶτος τοῦ Ἄθω
Ο ἀνεδείχθης τιμιώτατος, δι' ἀγχόνης τὸν διάβολον
ἀγχονίσας. Κακοπίστων δὲ ἐλέγξας τὸ κακόδοξον,
ἐπεσφράγισας, Κοσμᾶ, τὸν θεῖον βίον σου. Ὅθεν
κράζομεν· χαίροις Πάτερ ἁγιώτατε.

Ὁ Οἶκος.

ἄγγελοι οὐρανόθεν τὴν στερόραν καὶ γενναίαν
Α ἐθαύμασαν, Κοσμᾶ, ὁμολογίαν, ἡμεῖς δὲ τὴν ἱεράν
σου μνήμην σήμερον φαιδρῶς, ἐπιτελοῦντες καὶ
προσκυνοῦντες τὴν θήκην τῶν μαρτυρικῶν λειψάνων σου,
χαρμονικῶς ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε τοῦ Ὄρους Ἄθω ἢ εὐκοσμία,
χαῖρε τοῦ Περιβόλου τῆς Θεοτόκου ἢ εὐοσμία.

Χαῖρε, ὅτι ἐκ νεότητος τὸν σταυρὸν ἤρας Χριστοῦ,
χαῖρε, ὅτι μυστικῶς ὑφήναπτες θεῖον ἔρωτα Αὐτοῦ.

Χαῖρε τοῦ μονυδρίου τοῦ Πλακέως ὀσιώτατον θρέμμα,
χαῖρε τῆς Σκήτεως Καρεῶν ὁ κοσμήσας τὸ στέμμα.

Χαῖρε ὡς θεωρίαν καὶ πράξιν ἄριστα συγκεράσας,
χαῖρε ὡς τὴν ἀξίαν τοῦ Πρώτου εἰς ἔπακρον τιμήσας.

Χαῖρε Ὁρθοδοξίας ὁμολογητὰ θεσπέσιε,
χαῖρε δογμάτων θείων τηρητὰ ἐξαίσιε.

Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας δόξα καὶ καύχημα,
χαῖρε τῶν ἐν τῷ Ὁρει μοναστῶν ὑπόδειγμα,

Χαίροις Πάτερ ἀγιώτατε.

Τὸ Συναξάριον.

Ἡ ιη΄ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν
τῆς τε ἀθλήσεως καὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου
λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος καὶ
ὁμολογητοῦ Κοσμᾶ, Πρώτου ὄντος τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω
καὶ μαρτυρικῶς τελειωθέντος ἐν Καρυαῖς ὑπὸ τῶν
ἐπιδραμόντων λατινοφρόνων ἐπὶ Ἰωάννου Βέκκου
πατριάρχου καὶ Μιχαῆλ τοῦ Η΄ τοῦ Παλαιολόγου
βασιλέως.

Στίχοι.

Πρῶτος Κοσμᾶς ἐκόσμησεν Ὁρος Ἄθω,

Ὡς ὁμολογητῆς πίστεως καὶ θῦμα.

Ἀγχόνῃ Κοσμᾶς στέφος λάβεν Πρῶτος ἐκ τοῦ Κυρίου.

Ἐπόμνημα.

εἰτὰ τὴν ἐν Λυῶν Σύνοδον τῷ 1274, καὶ τήν, ὡς μὴ
Μ ὤφειλε! κηρυχθεῖσαν ψευδένωσιν μεταξὺ Ὁρθοδόξων
καὶ Λατίνων, περὶ ἧς συνεφώνησαν μονομερῶς ὁ τε
αὐτοκράτωρ Μιχαῆλ Η΄ ὁ Παλαιολόγος καὶ ὁ πατριάρχης
Ἰωάννης Βέκκος, μέγας ἠγέρθη διωγμὸς κατὰ τῶν ταύτην
μὴ ἀποδεξαμένων Ὁρθοδόξων κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν.
Τούτοις συναριθμηθέντες καὶ οἱ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει

ἀσκούμενοι τότε Μοναχοί, ἐγένοντο ἀντικείμενον σφοδρῶν καὶ αἱματηρῶν διωγμῶν ἐκ μέρους τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀπεσταλμένων ὅπως βία ἐπιβάλωσι τὴν ὑποταγὴν τούτων τοῖς ἀποφασισθεῖσι παρανόμως ἐν Λυών. Καίτοι, ὡς ἱστορεῖται ἀρμοδίως, ἔνιοι τῶν Μοναχῶν ἐμήδισαν, φιλοζωΐα καὶ φόβῳ ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ Κυρίου ὑπαχθέντες, καὶ συνεκοινώνησαν τοῖς λατινόφροσιν, ὅμως ἡ πληθὺς τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων σφοδρῶς ἀντέστησαν καὶ ἤλεγξαν γενναιοφρόνως τοὺς αὐτοκρατορικοὺς καὶ δυτικοφίλους ἐκπροσώπους. Τούτων θεοφιλῶς προέστη ὁ τότε ὀσιώτατος Πρῶτος Κοσμᾶς, προερχόμενος ἐκ τοῦ μονυδρίου τοῦ Πλακέως. Ὅθεν, πολλὰς πρῶτον ὑποστάς βασάνους καὶ τιμωρίας, ἐν τέλει ἐδέξατο τὸν δι' ἀγχόνης τίμιον θάνατον, γενόμενος ὑπόδειγμα καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν ἑτέροις Καρεώταις μαρτυρήσασιν ὁμολογηταῖς (ῶν ἡ μνήμη τῇ ε' Δεκεμβρίου). Ταφέντος τοῦ μακαρίου ὀσιομάρτυρος ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ πλευρᾷ τοῦ πανσέπτου Ναοῦ τοῦ Πρωτάτου, ἔνθα ἐπὶ αἰῶνας ἤναπτεν ἀκοίμητος κανδήλα, μετ' εἰσήγησιν τοῦ ἀοιδίμου Πρωτεπιστάτου Ματθαίου Προηγουμένου Βατοπαιδινοῦ καὶ ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Τερᾶς Κοινότητος Ἁγίου Ὅρους Ἄθω, ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν μαρτυρικῶν λειψάνων αὐτοῦ κατὰ τὴν Τρίτην 18ην Νοεμβρίου 1981, κατὰ δὲ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ ἔτους 1982 (22αν Φεβρουαρίου) ἐτελέσθη πανηγυρικὴ ὄλονυκτία ἐν τῷ Τερῷ Ναῷ τοῦ Πρωτάτου, τῇ συμμετοχῇ πλήθους Ἀγιορειτῶν πατέρων, καθ' ἣν καὶ ἰδιαιτέρως ἐτονίσθη τὸ γεγονὸς τῆς μαρτυρικῆς θυσίας τοῦ Ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Πρώτου Κοσμᾶ, οὗ ἡ ἱερὰ μνήμη κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Τερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὅρους Ἄθω, ἀπεφασίσθη τιμᾶσθαι ἐφεξῆς διὰ πανηγυρικῆς ἀγρυπνίας κατὰ τὴν σήμερον, ἐπέτειον ἡμέραν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι .

Μικροῦ λαθῶν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων,
 Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.
 Ὅγδοάτη δεκάτη τε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχοι .

Τὸ καρτερόφρον Ρωμανοῦ πᾶς θαυμάσει.
 Σὺν χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὸ Ἅγιον Νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ
 ἐπάρχου, ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν, καὶ εἶπόν· Τὸν
 Χριστόν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι .

Κόλπους Ἀβραὰμ νήπιον λαχὸν ξίφει,
 Τοῖς Βηθλεὲμ σύναδρον ὤφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Ῥωμανοῦ
 διακόνου, τοῦ Παλαιστινοῦ.

Στίχοι .

Ῥωμαλέος ἦν Ρωμανὸς πρὸς βασάνους,
 Ῥώμη κρατυνθεὶς παντοδυναμοῦ Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Ζακχαίου,
 διακόνου τῆς ἐν Γαδεῖροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχοι .

Ὁ Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση.
 Ὁ νῦν δέ, Σωτήρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.
 Ἀλφαῖε καρτέρησον, εἰ τέμνη κάραν,
 Καὶ κληρὸν ἔξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ´. Ὁ εἰρμός.

εοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ·
Θ διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί,
ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **(δίς)**

Τροπάρια

ῥόρητῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἠξίωσας,
Α θεοτόκε, πραγμάτων, διὸ φρικτῆς με ρῦσαι κολάσεως,
καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμνῶ σε ἀεί,
τὴν πολυῦμνητον.

ἄθύμως τὸν βίον μου, ἐκδαπανήσας ἄκαρπος ἔμεινα,
Ρ καὶ πτοοῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ
ἄσβεστον, ἢ πῦρ τεκοῦσα, Παρθένε, τὸ ἄστεκτον, ρῦσαί
με τοῦ πυρός, τῇ μεσιτείᾳ σου.

ἔσμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως·
Ρ διὰ τοῦτο βοᾷ σοι Ἁγνή Παρθένε Θεογεννήτρια, τὰ σὰ
ἐλέη ἐπ' ἔμοι θαυμάστωσον, καὶ τῆς μελλούσης ὀργῆς,
ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

ἄμὲ τὸν βιώσαντα, ἐν ἀμελείᾳ καὶ παραβλέψαντα,
Ε τοὺς ἀγίους σου νόμους, καὶ τὰ σεπτὰ σου, Σῶτερ,
ἐντάλματα, οἴκτειρον σῶσον διὰ τῆς τεκούσης σε, ὡς
εὐεργέτης Θεός, καὶ πολυέλεος.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

οὔν Χριστοῦ ἔχων, Πάτερ, κακοδόξων ἀνθρώπων τὰ
Ν ἐφευρέματα, ἀπέρριψας ὡς νόθα, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας,
ἀνεκκήρυξας δόγματα, δι' οἷ τιμᾶται Θεός, ἡμῖν ταῦτα
διδάξας.

ηρητιῆς τῶν πατρῶν, παραδόσεων ὡφθης, Κοσμᾶ, Τ μακάριε, στερόρως ὁμολογήσας, πρὸ τῶν λατινοφρόνων, ἐκζητούντων συμφώνησιν, ταῖς ἀσεβείαις αὐτῶν, ταῖς καινοτομηθείσαις.

ἔπερ πάντα τὰ ὄντα, τὴν ἀγάπην Κυρίου, Κοσμᾶ, Υ προέκρινας, δι' ἣν ἀφείς τὸν κόσμον, τοῦ Ἄθω ὡφθης κόσμος, καὶ ἀσκήσεως πρότυπον, τοῖς ἐν αὐτῷ μονασταῖς, τιμῶσι τοὺς σοὺς ἄθλους.

Θεοτοκίον.

ἔπαράδεισος οὗτος, Θεοτόκε, ὄν κληρον, σὸν Ο ἐπεζήτησας, δοθῆναι ἐξ Υἱοῦ σου, ὡς ἄνθη μυροφόρα, ἀσκητὰς ἀνεβλάστησε, μεθ' ὧν Κοσμᾶς ὁ σεπτός, οὗ μνήμην ἐκτελοῦμεν.

Ἴτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

εδοκίμασαι, ὡσπερ χρυσὸς εἰς κάμινον, Κοσμᾶ Δ μακάριε, ἀσκήσει πρῶτον σκληρᾶ, καὶ εἶτα ὡς ἄριστα, ὁμολογήσας τρανώς, τὴν ἀλήθειαν, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, δι' ἣν ἦρθης εἰς ἀγχόνην.

ἔν ἡγάπησας, Κοσμᾶ, ἀπὸ νεότητος, καὶ ἠκολούθησας, Ο καὶ ἔως γήρους καλοῦ, Χριστὸν ἔχεις σήμερον, κληρονομίαν σου, εἰς Παράδεισον, τοῦτον ἐξωνησάμενος, δι' ἀγχόνης πολυπόνου.

ύλον γνώσεως, γέγονε τοῖς προπάτορσι, θανάτου Ε αἴτιον· σοὶ ὁμως, πάτερ Κοσμᾶ, τὸ ξύλον ἀγχόνης σου, ζωὴν τὴν ἀληκτον, προεξένησεν, ἐν ἧ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν τὴν μνήμην σου τιμώντων.

Θεοτοκίον.

ἔλαστήριον, ἡμῶν πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, ὑπάρχεις Ι Δέσποινα, ἐξιλεοῦσα πολλά, ἃ πράττομεν σφάλματα, καταλυποῦντες Αὐτόν· ὅθεν μόνην σε, ἔχοντες ὡς

μεσίτριαν, ἰκετεύομεν βοήθει.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὡδὴ η΄. Ὁ εἰρμός.

παπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς
Ἐ θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ
κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ
καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(δίς)

Τροπάρια

ενεκρωμένην ζώωσον, συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον,
Ν τετραυματισμένην, τὴν ψυχὴν μου ἴασαι, τὸν νοῦν μου
εἰρήνευσον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα, πράυνον,
Παρθένε, καὶ βοῶντά με σῶσον· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,
ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

΄ς ὁ Ληστής κραυγάζω σοι· Μνήσθητί μου,
Ω Φιλάνθρωπε, κλαίω ὡς ἡ Πόρνη, καὶ βοῶ σοι·
ἡμάρτον, ὡς πάλαι ὁ ἄσωτος, μετανοοῦντα δέξαι με,
τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου, προθύμως ἵνα
μέλπω· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

΄κετικῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε πανύμνητε, μετὰ τῶν
Ἰ ἀπείρων, νοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύρων Ὁσίων τε, καὶ
Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν· ποίησον πρεσβείαν, ὑπὲρ
πάντων τῶν πίστει, ἐνθέως μελωδούντων· ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος καὶ εἰρμός ὁ αὐτός.

ἤτορες ψευδοῤῥήτορες, ἀπεφάνθησαν, Ὅσιε, οἱ Ρ ἀπεσταλμένοι, παρὰ αὐτοκράτορος, καὶ πατριάρχου θέλοντες, ὑπεῖξαί σε τοῖς δόγμασι, δι' ὧν τοῖς λατίνοις, συνεφώνησαν οὗτοι, πρὸς οὓς ἀντιφωνήσας·· οὐ βουλόμεθα πίστιν, Πατέρων τῶν ἁγίων, ἀρνήσασθαι τῆ βίᾱ.

ὑράνιος ὁ βίος σου, καὶ ἡ ἄθλησις γέγονε, θαυμαστῆ Ὁ Ἀγγέλοις, καὶ Ἀγίων τάγμασιν, οἱ ἔβλεπον ἄνωθεν, τὴν κρατεράν σου ἔνστασιν, πρὸς τοὺς ψευδαδέλφους, καὶ βασάνους ποικίλας, μεθ' ἃς, Κοσμᾶ τρισμάκαρ, ὡς κριδὸν χριστοφόρον, παρέδωκαν ἀγχόνῃ, ἐπίσημόν σε θῦμα.

ἄδωρ ζωῆς εὐράμενος, σεαυτὸν κατεπότισας, δι' Ὑ ἀδιαλείπτου, μνήμης τοῦ Σωτῆρός σου, καὶ πάσης ἀσκήσεως, φυτεία ὡς πολὺκαρπος, παρὰ διεξόδους, τῶν ὑδάτων ηὐξήθης· διό, Κοσμᾶ, ἐν χρόνῳ, τῷ σοὶ ἡτοιμασμένῳ, ἀπέδωκας καρπούς σου, διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Θεοτοκίον.

τῆσον τὰ ἐπερχόμενα, καθ' ἡμῶν, Μῆτερ, κύματα, Σ ἄπερ καθ' ἐκάστην, δράκων ὁ μισάνθρωπος, ἐγείρει οἰόμενος, κατακαλύψαι ἅπαντας, οὗ ὄφρυν ταπεινίου, ταῖς σεπταῖς σου πρεσβεΐαις, καὶ ὡς ἀφρὸν τὰς τούτου, διάλυσον παγίδας, ἵνα σε εὐλογῶμεν, Ἀγνή, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

ἄσκησιν, Κοσμᾶ, τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ, ἐτέλεσας τρόπῳ τοῦ Ἀ θανάτου σου, καὶ ἀγάπην ἔδειξας, ἣν σφοδρῶς ἐκέκτησο, πρὸς Τησοῦν φιλάνθρωπον, ὃς ἀμαράντῳ σε, στεφάνῳ ἐστεφάνωσε δούς σοι, ὡς κληρονομίαν, οἰκεῖν

έν Παραδείσῳ.

ώματος τὰ πάθη ὑποτάξας, Κυρίου, Κοσμᾶ, τῆ θείᾳ
Σ χάριτι, Πρῶτος ἀναδέδειξαι, Ὅρους ἀγιότητος, εἰκὼν
θεοζωγράφητος, πᾶσι φαινόμενος, καὶ οἶκος καθαρὸς
τῆς ἀγνείας, δι' ἧς ἐξαίρετως, Πανάγνῳ ἠγαπήθης.

όσμος ὁμωνύμως ἀνεδείχθης, συλλόγῳ τῶν μοναζόντων
Κ έν τῷ Ἄθωνι, ὧν σεμνῶς ἐπρώτευσας, καὶ
παρεδειγμάτισας, Κοσμᾶ μακαριώτατε, ὡς οὐρανόφρον
πτηνόν, ἀρθεῖς έν τῆ ἀγχόνῃ ἡρέμα, πᾶσαν οὕτω
σχέσιν, πρὸς γῆν τεμῶν πανσόφως.

Θεοτοκίον.

ἦταν κριτῆς Υἱός σου, Μῆτερ, καθίσῃ τοῦ κρῖναι
Ο γένος βρότειον, τότε χεῖρας ἔκτεινον, ὑπὲρ
οἰκησάντων σου, Ἄγιον Ὅρος Ἄθωνος, καὶ γεραιρόντων
σε, έν ὕμνοις καὶ ψδαῖς ἀενάοις, καὶ ἐρειδομένων,
ταῖς θεαῖς σου συνθήκαις.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ´. Ὁ εἰρμός.

ἦφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν,
Ε ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος,
παρθενικῆς ἀπὸ γαστρος, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
Ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν. (δῖς)

Τροπάρια

Ἦ θεία κλίνη Σολομῶν, ἦν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν
Ω ἐξήκοντα, ῥήσει τῆς θείας Γραφῆς, έν ἧ ὁ Λόγος
ἐπανεπαύσατο, ταῖς μυριάσι με ἀεί, δαιμόνων
κλονούμενον, ἄτρωτον φύλαξον, τῆ δυνάμει σου, ἀγνή
Ἄειπάρθενε.

τάζουσα θεῖον γλυκασμόν, τῶν ἀπάντων γλυκασμόν ἡ
Σ κυήσασα, ἰῶ τοῦ ὄφεως, τὴν φαρμαχθεῖσαν ψυχὴν μου
γλύκανον, ἀλλοτριούσα με πικρᾶς, ἁμαρτίας πάντοτε,
τῆ μεσιτεία σου, προστασία τῶν πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

ἄλιε δόξης, Ἰησοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
Ἡ φωταγωγήσον, ταῖς παρακλήσεσι, τῆς σὲ τεκούσης
Ἀγνῆς θεόπαιδος, τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν, σεπτῶν
Ἀποστόλων σου, Τεραρχῶν, Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων
εὐκλεῶν καὶ Ὁσίων σου.

ρίπτω σου, μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν Παρουσίαν
Φ καὶ δέδοικα, ὅλος κατάκριτος, ἠπορημένος ὑπάρχων,
Κύριε· διὸ πρὸ τέλους σοι βοῶ, διὰ τῆς τεκούσης σε,
φεῖσαι καὶ σῶσόν με, Ἐλεῆμον, Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

ἄγalletαι ὁ Ἄθως θεοπρεπῶς, ἐν Ἁγίοις σε βλέπων
Αἰστάμενον, πάτερ Κοσμᾶ, καὶ σεπτῶν λειψάνων σου
τὴν σορόν, ἐν πίστει ἀσπαζόμενος, δέχεται ὡς δρόσον
πνευματικὴν, τὴν χάριν Παρακλήτου, ἧτις
ἀνεκφοιτήτως, ἐν τούτοις μένει ἀγιάζουσα.

εώσεως ἐπέτυχες, ὦ Κοσμᾶ, δι' ἣν πάντες ἐπλάσθημεν
Θ ἄνθρωποι, ἀλλὰ πολλαῖς, ταῖς τοῦ βίου πράγμασι
συμπλοκαῖς, ταύτην οὐ μνημονεύομεν· ὅθεν ταῖς ἀγίαις
σου προσευχαῖς, ὄμματα τῆς καρδίας, ἡμῶν κάθαρον
ὅπως, σκοπὸν τοῦ βίου διαβλέψωμεν.

ἄς πάροχα τοῦ θείου ἀγιασμοῦ, τὰ σεπτὰ
Ω προσκυνοῦμέν σου λείψανα, πάτερ Κοσμᾶ, ἅπερ ὡς
ἀτίμητον θησαυρόν, φυλάττει σὺν τῷ τάφῳ σου, τοῦ
Πρωτάτου οὔτος κλεινὸς ναός, ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν,
αἰτούμενοι δοθῆναι, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

ἔειποτε ὁ κληρὸς σου, Ἀγαθή, τῇ μερίμνῃ σου ἄνθη
 Ἀ πανεύοσμα, τοὺς ἀσκητάς, πάσῃ Ἐκκλησίᾳ καρποδοτεῖ,
 καὶ τούτους ὑποδείγματα, ἔρωτος δεικνύει τοῦ θεϊκοῦ,
 μεθ' ὧν Κοσμᾶς ὁ Πρῶτος, ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει, ἡμῖν
 προτίθεται ὡς πρότυπον.

Ἄτερος. Ἄπας γηγενῆς.

ἔμνωμα κλεινόν, Μονῆς τοῦ Πλακάρεως, ὑπάρχεις,
 Σ πάτερ Κοσμᾶ, τῆς ἀναθρεψάσης σε, καὶ Πρῶτον Ὅρους
 ἀναδειξάσης σε, ἧ τὰ τροφεῖα σήμερον, ἀποδιδοὺς
 μυστικῶς, ὑπερεύχου, τῶν μακαριζόντων σε, καὶ τὴν
 μνήμην σεπτῶς γεραιρόντων σου.

ἔγαν σε, Κοσμᾶ, πλουτοῦμεν πρὸς Κύριον, εὐχέτην
 Μ ἅπαντες, ὅσοι ἐνασκοῦμεθα, ἐν τόπῳ τούτῳ, ἐνθαπερ
 ἔζησας, καὶ τῇ ὁμολογίᾳ σου, τρανῶς ἐδόξασας,
 ὑποθήκη, Ὁρθοδόξου πίστεως, καὶ κανῶν ἀκριβείας
 γενόμενος.

ἄρος τὸ κλεινόν, εὐφραίνεται σήμερον, ἐπὶ τῇ μνήμῃ
 Ο σου, ἡ δὲ μοναστῶν πληθύς, Κοσμᾶ παμμάκαρ, τρανῶς
 ἀγάλλεται, καὶ Καρεῶν ἡ ἔνδοξος, Σκήτη μεγάλως
 σκιριτῶ, Πρῶτον σχοῦσα, καὶ προστάτην ἄμαχον, ἔσαεὶ
 τῷ Χριστῷ ἰκετεύοντα.

τόμασι, Κοσμᾶ, τὸν βίον τὸν ἐντιμον, καὶ τὴν σὴν
 Σ ἄθλησιν, ἀνυμνολογήσαντες, σὲ ἐκ καρδίας
 καθικετεύομεν· εὐχαῖς σου πρὸς τὸν Κύριον, πάντας
 ἀξίωσον, τοὺς οἰκοῦντας, Ὅρος ἀγιότητος, Παραδείσου
 γενέσθαι οἰκήτορας.

Θεοτοκίον.

ἄσμασι τερπνοῖς, τιμῶμέν σε, Δέσποινα, καὶ
 Ἀ μακαρίζομεν, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ Ὅρους τούτου

Περιβολάρισσαν, ἐν τῷ Πρωτάτῳ σήμερον,
πανηγυρίζοντες, θεϊαν μνήμην, τέκνου σου, Κοσμᾶ
κλεινοῦ, τοῦ ἐνθάδε καλῶς μαρτυρήσαντος.

Καταβασία. Ἄπας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐπὸ παιδὸς τὸν Κύριον, ἐκζητῶν θεομάκαρ, ἐπὶ τὸν
Αἴθω ἔδραμες, ὡς δορκὰς ταχυδρόμος, ἔνθα ἀσκήσει
ἐκλάμπας, ῥάβδον εἴληφας Πρώτου· ὅτε δὲ οἱ
ψευδόχριστοι, ὡς βαρεῖς λύκοι ἤλθον, βία πολλῇ,
θέλοντες τὴν αἵρεσιν καταστῆσαι, τότε, Κοσμᾶ, ἀγχόνῃ
σε, ἀντιστάντα ἀνεῖλον.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

ἄρους Ἁγίου Ἄνασσα, Θεοσύμφευτε Μῆτερ, τοῦτο
Ὁσεπταῖς πρεσβεΐαις σου, σκέπε ἀπὸ κινδύνων· τοὺς
δ' ἐν αὐτῷ ἀσκουμένους, θείας χάριτος πλησον, ὅπως
πολιτευόμεθα, ἐργαζόμενοι νῆψιν, καὶ ἀρετὴν, κατὰ
παραγγέλματα τῶν Πατέρων, ἵνα κληρονομήσωμεν,
ἐπουράνιον πόλιν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ.δ΄. Ὡ! τοῦ παραδόξου θαύματος.

ἄτερ Κοσμᾶ ὀσιώτατε, ἔρωτι θείῳ τρωθεῖς, εἰς τὸν
Πᾶθω ἀνέδραμες, καὶ σταυρὸν ἀσκήσεως, φιλοτίμως
ἀνείληφας, τύπος ἐν πᾶσι φανεῖς μονάζουσι, καὶ
ἰσαγγέλωσ πολιτευόμενος· ὅθεν ἠξίωσαι, τῶν πρωτείων,
Ἁγιε, καὶ ἐν τῇ γῆ, καὶ εἰς τὸν Παράδεισον, Χριστοῦ

τῆ χάριτι.

άτερ Κοσμᾶ άγιώτατε, Ἄρτιω τραφεῖς τῆς ζωῆς, Πάζυμίτας διήλεγξας, θεολόγω γλώσση σου, εἰσβαλόντας εἰς Ἄθωνα, έναποδείξας τάξιν τὴν ἄριστον, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν παράδοσιν, ἀλλ' εἰς κωφεύοντας, ὁμιλήσας δέδεξαι ὡσπερ μισθόν, τῆς ὁμολογίας σου, ἀγχόνην ἔνδοξον.

άτερ Κοσμᾶ γενναιόψυχε, ἔσταυρωμένος Χριστῷ ὦν καὶ Πτοῦτον θηρώμενος, ἀπειλὰς οὐκ ἔπιτηξας, ἀλλ' οὐδὲ καὶ τὸν θάνατον· διὸ ὡς δῶρον θεοπαράδοτον, ἀγαλλιάσει ἀγχόνην δέδεξαι, τῆς ἀναστάσεως, τὴν ἐλπίδα ἅπασι καταλιπών, ἧ συναφθησόμεθα, τῷ τῆς ζωῆς χορηγῷ.

άτερ Κοσμᾶ Ὅρους Ἄθωνος, δόξα ὀφθεῖς ἐν Χριστῷ, Πσήμερον τὴν μνήμην σου, εὐλαβῶς ἐορτάζοντες, τῶν σῶν λειψάνων κατασπαζόμεθα, τὴν θήκην χάριν θεῖαν ἐκβλύζουσαν, καὶ ἐξαιτούμεθα, πρέσβευε πρὸς Κύριον διὰ παντός, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὀσιομάρτυς κλεινέ.

Δόξα. **Ἦχος ὁ αὐτός.**

οὔ πολυσκότου νέφους τῆς πλάνης, κατακαλύψαι Τέπαπειλοῦντος καὶ τὸ Ὅρος τὸ Ἅγιον, ἡμεῖς, ὧ φίλοι', ἔλεγες, Κοσμᾶ, ὡσπερ ἠκούσαμεν ἐπιστεύσαμεν, καὶ ὡς ἐπιστεύσαμεν ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἐκτὸς Ἐκκλησίας ἡ σωτηρία ἀδύνατος. Ὅθεν τοῖς πατροπαραδότοις διδάγμασιν ἐμμένομεν, μηδαμῶς πτοούμενοι θλιψιν, στενοχωρίαν ἢ καὶ θάνατον'. Διό, ὡς μισθὸν τῆς θεολόγου ταύτης ἐνστάσεώς σου, τὴν ἀγχόνην σοι ἠτοίμασαν οἱ ἄδικοι κριταί, δι' ἣν δεχόμενος τοὺς αἴνους τούτους σήμερον, πρέσβευε τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ, ὑπὲρ ἡμῶν, άγιώτατε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

έσποινα, πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
Δ καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τυπικά καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ἡ γ' καὶ στ' ᾠδή.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἕναξ, οἴμοι! τῆ πλάνῃ, καθυπαχθεῖς, Ὅσιε, σὺν τῷ Ἀ Πατριάρχῃ τῷ Βέκκῳ, παρεβιάζοντο, τοῦ κοινωνῆσαι σε, λατινικαῖς δοξασίαις, αἷς πίστιν Ὁρθόδοξον, οὔτοι ἐμόλυναν.

οὖν ἐχέφρονα ἔχων, τοὺς παπιστὰς ἠλεγξας, ὅτι τῷ Ν Συμβόλῳ προσθήκην, κακῶς προσέθεντο, περὶ τοῦ Πνεύματος, δι' ἧς ὁ Λόγος μειοῦται, παρὰ τὴν παράδοσιν, ἣν ἐδιδάχθημεν.

Ἕζυμίταις οὐκ ἔστιν, κοινωνικὴ ἔνωσις, ἔφης, ᾧ Ἀ Κοσμᾶ, Ὁρθοδόξοις, ὅτι ὁ Κύριος, ἄρτον ἐβάστασεν, ἐν ταῖς χερσὶν ταῖς ἀχράντοις, δι' οὗ Δεῖπνον ἔφαγε, πρὸ παραδόσεως.

Θεοτοκίον.

ετρωμένοι τῷ πόθῳ, τοῦ Ἰησοῦ, Πάναγνε, δράμουσιν Τεῖς Ἁγίον Ὅρος, οἱ κεκλημένοι σοι, ὅπως ἐπάρωσιν, σταυρὸν ἐπ' ὤμοις καὶ ζῶσιν, κατὰ τὰ θεσπίσματα, ἀγίου Σχήματος.

ᾠδὴ στ'. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

ὕδεν χωρίσει Κυρίου με, Κοσμᾶς ὁ Θεῖος Πρῶτος
 Ο ἐβόησε, γνῶτε, ψευδάδελφοι· διὸ ἐρρέσθω ἡ αἵρεσις,
 οὐδὲν ἐμοὶ καὶ ταύτη, κοινὸν εὕρσκεται.

ῥοαῖς δακρύων κατέβρεξας, Κοσμᾶ, τὰς παρειὰς τὰς
 Ρ ἁγίας σου, ἐν τῇ ἀσκήσει σου, καὶ νῦν τιμίῳ σου
 αἵματι, τοῦ βίου τοῦ σεπτοῦ σου, βίβλον ἐσφράγισας.

εοῦ γινέσθω τὸ θέλημα, ὡς τοῦτο ταῖς Γραφαῖς
 Θ παραδέδοται, καὶ ἐσχολίασται, ὑπὸ Πατέρων ὡς
 ἄριστα, Κοσμᾶς ἐπιδρομεῦσι, μεγάλως ἔφασκε.

Θεοτοκίον.

ὕς προσεκάλεσας, Δέσποινα, μονάσαι εἰς τὸν Κῆπον
 Ο τὸν ἅγιον, θεᾶς ἀξίωσον, εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον,
 Υἱοῦ σου γλυκυτάτου, ὡς ἐβεβαίωσας.

Ἀπόστολος. Τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

(ια΄ 33 - ιβ΄ 1)

ῥδελφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες διὰ πίστεως...

Α

Καὶ τῆς Θεοτόκου. Πρὸς Φιλιππησίους (τῆς 15^{ης}
 Αὐγούστου).

Ἀδελφοί, Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ
 Τησοῦ...

Εὐαγγέλιον. Τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

(η´ 34- θ´ 1))

Ἰπεν ὁΚύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν
Ἐ ἀπαρνησάσθω...

Καὶ τῆς Θεοτόκου· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (τῆς Μεγάλης
Παρακλήσεως). Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἀναστᾶσα Μαριάμ...

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

αἱροις Ὅρους Ἄθω Πρῶτε κλεινέ, Κοσμᾶ θεοφόρε, καὶ
Χ Χριστοῦ ὁμολογητά, πάντων Ὁρθοδόξων, ὑπόδειγμα καὶ
τύπος, πρὸς τὸν Χριστὸν δὲ πρέσβυς, τῶν γεραιρόντων
σε.

Στίχοι

Κοσμᾶ, τὸν ἄκοσμόν μου πρόσδεξαι ὕμνον,

Καὶ πατρικῶς ψυχὴν μου ἀρεταῖς κόσμει.

* * *

Ἐτελειώθη, σὺν Θεῷ ἀγίῳ, ἡ παροῦσα Ἀκολουθία
ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Σίμωνος Πέτρας, τῇ 8ῃ Νοεμβρίου
2007,

σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὅρους
Ἄθω.